

АМЕРИКА ЗГОДЖУЄТЬСЯ БРАТИ УЧАСТЬ В ТОРГОВЕЛЬНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

ХОЧА КОНФЕРЕНЦІЮ СКЛИКУЄ ЛІГА НАРОДІВ.
ВАШИНГТОН, 19. вересня. — Американський уряд прийняв запрошення Ліги Народів до участі в міжнародній торговельній конференції, що має відбутися в жовтні цього року в Женеві.

Америка прийняла це запрошення, хоча воно походить від Ліги, тому, бо на конференції будуть говорити про усунення прикрих обмежень імпорту та експорту (привозу й вивозу) товарів з одного краю до другого.

Американський уряд буде представляти Гібсон, котрий брав недавно участь як американський представник у розоружній конференції.

БОРА ПРОТИ ТИХ, ЩО ПОМЛЯТЬ ПРОГИБІЩИННИЙ ЗАКОН.

КАЖЕ, ЩО ВОНИ РІВНІ БОЛШЕВИКАМ.
НЬЮ ЙОРК, 19. вересня. — Сенатор Вільям Бора, голова сенатової комісії заграничних справ, виступив у місячнику Сенату Мейнісі за статтю про беззаконня як про неадекватні републіки.

Автор ставить на одній дошці радикалів, що пробують помолати конституційні забезпечення права власності, та богачів, які з одного боку нападають на радикалів за їх лашане конституції, а на другий бік самі ломають постанови конституції, приміром, закон про прогібощини.

ЛЕТУНЧИ ПЕРЕГОНИ ПОЧЕРЕЗ АМЕРИКУ.

КІЛЬКАДЕСЯТЬ ЛЕТУНІВ БЕРЕ УЧАСТЬ.
НЬЮ ЙОРК, 19. вересня. — Нині о 7. годині рано почалися з поля Рузвельта, на Лонг Айленді, перегони американських летунів уперекр Злучених Держав.

Вилітає в той час з поля 25 летунів. З них до міського позашкольного порту в Шенка прилетіло всього 12. Другі мусять з різних причин перервати перегони. Один з них пропав десь по дорозі без вістки. Причиною так багато нещадів була вплив дощ.

Перший прилетів Лелі Милер з Дес-Моїна, в сьвітлі Айови.

БОРІТЬСЯ ЗА ПРЕЗИДЕНТУРУ.

ШУКАЮТЬ КАНДИДАТА, ЯКИЙ МІГБИ ПОБИТИ А.Л. СМІТА
НЬЮ ЙОРК, 19. вересня. — Демократичні провідники, які протиставляють А.Л. Смітові, збиралися тут на наради, щоби не допустити до того, щоби А.Л. Сміт став кандидатом демократичної партії на уряд президента Злучених Держав у 1928 році. Са група демократів називає себе „сухими поступовцями“.

ГРІЗЬБА СТРАХУ КОРАБЕЛЬНИХ ВАНТАЖНИКІВ.

НЬЮ ЙОРК, 19. вересня. — Провідники юні корабельних вантажників, яка має до 40,000 членів, заявляють, що вони зараз виключать страйк робітників, як тільки підприємці відкинуть домагання робітників.

Перші переговори покінчилися на нічмі. Підприємці відкинули домагання робітників піднести робітничу зарплату о 10 центів на годину за звичайну працю, а в 15 центів за годину „овертайму“.

УРЯД УЖЕ БУДЕ ОБМЕЖУВАТИ ВИРІБ ПРОМИСЛОВОГО АЛКОГОЛЮ.

ВАШИНГТОН, 19. вересня. — Др. Дорен, прогібощинний комішнер, заявив, що федеральний уряд думає в короткі часі завести дальші обмеження виробу алкоголю для промислових цілей. Мають скількись алкоголем обмежити о яких 5 до 10 міліонів галлонів.

Скількись виробованого алкоголю буде залежати від застосування промислу. Промислові, які потребують для своїх виробів алкоголь, хотілиб встановити раду, яка давала б урядові поради щодо скількись потрібних алкоголю.

СЛІДСТВО ПОЛІЦІЇ НАД ЗАГАДОЧНОЮ СМЕРТЮ ЛІКАРЯ.

ГЕМОТОН, Нью Джерсі, 19. вересня. — Поліція й прокураторія, які ведуть на спіку слідство в справі вбивства др. Лі-Аленда, ще не розікрили для публічного відома, хто на їх думку є вбивником.

Прокураторія заявила, що вона задержить п'яню лілієланд, жону вбитого лікаря, під високою кавшєю, здається в сумі 25,000 доларів, але виразно каже, що задержити її як важкого свідка, хоча публічна опінія догадується, що прокураторія підозрює її в бланку участі у злочині.

Нині їх нахрещі вирушає ще одна особа, про котру лілієланд говориває вже довше, не подаючи одної імені. До поліції сього говорився Вільям Біч, давствель курячої фарми з Вайн-Лейна, сусід Лілієланда, догадується, що поліція хоче з ним поговорити. Коли поліція не хотіла з ним говорити, тоді він пішов до прокуратора й мав з ним довгогодинну розмову.

В розмові з газетарями він признав, що знав добре Лілієланда, жив з ним по сусідськи, хоча їх розмови часто переходили на сварки. Від якогось часу їх відносини троха охололи.

ПОВІНЬ В ГАЛИЧИНІ ЗНИЩИЛА СОТКИ СІЛ. СОТКИ ТИСЯЧ НАШИХ БРАТІВ ЗАЛИШИЛОСЯ БЕЗ ДАХУ НАД ГОЛОВОЮ. ВСІМ ТІМ ГРОЗИТЬ ГОЛОДОВА-СМЕРТЬ. РАТУЙМО ІХ І ЗЛОЖІМ НЕГАЙНО НА ТУ ЦІЛЬ ЖЕРТВ. ПЕРЕСИЛАЮЧИ СВОІ ЖЕРТВИ ЧЕРЕЗ:

ОBYEDNANYE, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

ГІНДЕНБУРГ ЗАПЕРЕЧИВ ВИНУ НІМЕЧЧИНІ ЗА ВІЙНОВІ ВПНИ.

ТАННЕНБЕРГ, Східна Прусія, 18. вересня. — Відбулося тут відкриття пам'ятника в честь побідив військ Гінденбурга над російськими військами. При сій нагоді виголосив президент Німеччини промову, у якій публічно заперечив відповідальність Німеччини за розпочаті Світової Війни. Причину до сєї промови Гінденбурга, як догадується, дала присутність американських легіоністів у Франції й нещадна Ліги Націй довести до згоди над основами до інтернаціонального миру.

Голосні й радісні оплески переривали ту часті промови Гінденбурга, у якій він домагався осуду безстороннього трибуналу щодо відповідальності Німеччини за розпочаті Світової Війни.

Голосні й радісні оплески переривали ту часті промови Гінденбурга, у якій він домагався осуду безстороннього трибуналу щодо відповідальності Німеччини за розпочаті Світової Війни.

ЗОЛОТИЙ ЛАНЦЮГ ЗАДУ- ШОВ ПОСАДНИКА МІСТА.

БАЙТЕН, Німеччина, 18. вересня. — Незвичайною смертю, що нагадує трагічну смерть танцюристки Ісидори Данкен у Парижі, загинув посадник (м'єйор) німецького міста Байтен, Елендт. Посадник вертав саме доми в політичного віка, коли несподівано його шофер страив контролю над автом з причини, що якась мала мущка впадала йому до ока. Автомобіль перевернувся до рова, а золотий ланцюг посадника так обмотався довкола його шиї, що посадник задихнувся. Шофер посадника відніс лише декілька скляччини.

ОБРАБУВАНІЙ АМЕРИКАН- КИ У ТИРОЛІ.

ЖЕНЕВА, 18. вересня. — Обработано тут багату Американку, що подорожувала з Ініс-бруку до Мерану, у Тиролі. Згадана Американка здучи експресивним потягом везла зі собою першокласний нашішник, вартості 2000 доларів.

Крадіж відкрито доверва на естації Бреннер, де зловий урядник переглядав пакунки згаданої Американки й не знайшов нашішника, про який йому сказала Американка.

БОЯТЬСЯ ПОПЕЛУ З ТІЛ ПОКІЯНИКІВ.

Лондон. — Англієські міністерство внутрішніх справ заявило, що не допустить до Лондону пополу з тіл Сакка й Ван-дінетті. Англієські консервативні боються, як видало, не лише живих і здорових революціонерів, але також і пополу з їх тіл.

АМЕРИКАНЦІ ВИТАЮТЬ НО- ВОГО АМБАСАДОРА.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 18. вересня. — Тутешні Американці витали з ентузіазмом Лосифа Гру, нового американського амбасадора для Туреччини. В протязі 10 літ, себто від виходу Світової Війни не було тут регулярного представителя Злучених Держав.

Новий амбасадор не буде міг предложити президентом Кемалеві Паші своїх уповноважених паперів через те, що Константинополь не є вже столицею Туреччини. Він-відає звідси до Ангори, де його прийме міністер заграничних справ, Тевфік Ручаді.

ОРГАНІСТА ПОБИВ ПОЛЬСЬКОГО СВЯЩЕННИКА.

ТРЕНТОН, Н. Дж., 18 вересня. — Органіста тутешнього польсько-народно-католицького костела, Альберт Коханович, 60-літній мущина, побив також і покличин пароху тутешньої незалежно-католицької парохії, священника П.Ф. Яйонковського. Побитий ксьондз, що потерпів значні пошкодження й пошкодження тіла, вийшов до костела, щоб відправити богослужіння. Причиною побиття мабуть супротивлення священника продажі алкоголических напівків у нивинії (бейзменті) під костелом. Крики няків у підкостельній нивинії перешкаждали, після сів священника, відправі богослужіння.

Священник заявив дальше, що він повинен був довести про пиятику до поліції й домагатися арештування органісти, однак не хотів розголошувати сєї справи, що не принесла б чести польській незалежній парохії.

15,000 ОСІБ СТРАТИЛО ПОЛЬСЬКЕ ГОРОЖАНСТВО.

Згідно з польськими законами, що вийшли з Польщі, аби не служити у польській армії, тратьте польське горожанство. В протязі останніх літ таких осіб начислено понад 15,000, у тім числі: понад 2,000 осіб з самої Варшави. Усі вони страждали польське горожанство й колись вернутися назад до Польщі, будуть карані за втечу перед військовому службою, однак польське горожанство ім не привернеться.

НЕДОРУЧЕНІ ПИСЬМА Й ПОСЛІЖИ.

Вашингтон. — Урядові почти Злучених Держав повідомляє, що минулого року не можна було додати 25 міліонів листів, з тієї причини, що надали не подали своїх зворотних адрес, а адресати змінили свої адреси, так, що не можна було додати їм заадресованих до них листів. Недоручених посилок було у минулому році 500 тисяч.

НОВИЙ ЗЕМЛЕТРУС В ЯЛТІ.

ЯЛТА, 16. вересня. — Вчора себто у четвер, мав місце новий землетрус в Ялті. Підчас землетрусу обривався горішній поверх гостиниці „Росія“, причім страило життя 8 осіб, а 30 зістадо пошкоджених. При заваленню військовому шпиталю погибли три особи: Перестрах серед населення триває дальше. Богато осіб розізджає на усі сторони. Деякі утікли піхоту в глибину півострова.

Завдаючи старанням татарського правительства Кримської республіки вислали з Москви й Харкова спеціальні санітарні відділи в околиці навіщені землетрусом. На Крим, як урядово стверджено, зброєволазі зі страху кілька осіб.

ПРАВОСЛАВНІ МОНАХИ СПАЛИЛИ СЕБЕ САМИХ.

Екстеріорислав. — Монахи варваринського монастиря в кутаєських повіті, не хотючи віддати свого монастиря в руки червоноармії, післи торжественного богослужіння замирили у соборі і спалили себе самих, разом з церковним майном. Разом спалилося у соборі 15 осіб.

СВИНСЬКА ІСТОРІЯ.

Львівські громадяни, що люблять ковбаси, мимохіть здригнулись від свіжої новинки, що від кількох літ істнувала у Львові ковбасня, яка вивала у своїх виробів шляхотнішого м'яса, ніж свинське: коншини. Ковбасник Новак, відомий львівський багатий, що попав у сілцях ввизню, має, як пишуть, на совісті ще інші нечесні справи: спроводжував темним шляхом спірт, підробляв документи ветеринарів з оглядом свого нечесного м'яса, яке поставив для війська, то-що. Як не як, а з цієї історії видно, що деякі львівські свинарі мають свинське щастя, а їх клієнти ніякось шлуноку, коли так довго видержали.

НОВЕ НАЦІОНАЛІСТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО У НАНКІНГІ

ДР. ВУ Й СОН ФУ НОВИМИ ПРОВІДНИКАМИ ПРОТИ
КОМУНІСТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ШАНГАЙ, 19. вересня. — У Нанкінг прийшло до влади нове націоналістичне правительство з сильною антикомуністичною закраскою. Є його закулю усіх антикомуністичних елементів у партії Куомінтангу. Др. Ву є міністром заграничних справ, а Сон Фу міністром фінансів нового правительства. Крім них іменовано ще сімю міністрів і два додаткові доради тіла. Законодатна власть перейшла у руки комітету, зложеного з 32 членів, що займає місце давнього ексекютивного комітету.

Нове правительство буде урядувати аж до конференції партії Куомінтангу, яка відбудеться у січні 1928 р., щоби затвердити дотеперішню діяльність правительства й означити, яка вона має бути у будучині.

В ГАНКОВІ ВІДКРИТО КОМУНІСТИЧНИЙ ЗАГОВІР. ПРИ НАЗІЗІ НА КОМУНІСТИЧНУ ГОЛОВНУ КВАТИРУ ВІДКРИТО ДІНАМІТ.

ГАНКОВ, Китай, 19. вересня. — Арештовано тут кількох комуністичних агентів, що старалися перевезти тайком 140 єртин німецького виробу динаміту. Описав зроблено напад на комуністичну квартиру, де відкрито ще більше динаміту.

Документи, які також перевезено, мають доказувати, що існував план висадити у повітря стратегічні місця у Ганкові й у поближких місті Вучані. Відкрито також діяльні комуністичні осередки. Приказано теж поусувати з урядової служби при націоналістичним правительствам давних комуністів тому, бо не вірять, що вони не симпатизують з комунізмом.

ВИСІДІ ВИБОРІВ В ІРЛАНДІЇ ЩЕ НЕПЕВНИЙ.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННІ ПАРТІЇ МАЮТЬ ПОКИ-ЩО ТРЬОХ
ПОСЛІВ БІЛЬШЕ. — СПОДІЮТЬСЯ НОВИХ ВИБОРІВ
НА ВЕСНУ.

ДАБЛІН, 19. вересня. — Поки-що повний висіді виборів в Ірландії ще не закінчив. З дотеперішних обчислень показується, що правительственні партії мають 71 посідів, а прихильники Імона де Валери 68, значить о трех посідів менше.

З менших посідівських груп найбільше страждала робітничка партія, бо майже половину своїх попередніх мандатів у парламенті, а також фармерська партія, що має досі 6 посідів, а попередню мала їх 11. Лише одні незалежні не страждали нічого з попереднього числа своїх посідів.

Деякі політики сподіються, що нові парламентарні вибори відбудуться сальдуною весні.

Посол Ірландії, що уратував правительство Нострей-а на усунування від голосування, страив не лише свій посольський мандат, але також і свій депозит, що вносить 500 доларів.

ТУРЕЧЧИНА СПІНІАЄ ПОШИРЕННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ.

АРЕШТОВАННЯ КОМУНІСТИЧНИХ АГІТАТОРІВ.
КОНСТАНТИНОПЛЬ. — Туреччина, мимого договору при-язні, який заключила з Совітським Союзом, не думає дозволити на поширення комуністичної пропаганди й ніщити усі признаки болшевизму у своїх краях.

Недавно арештовано у фабриці тютюну мале босфорське кількох робітників, що розкидали невин робітникам, які є Турками й магомеданами, комуністичну літературу й оголошували з загодовками: „Нехай живе Ленін“. Арештованих обжаловано також, що відмовилися причинитися своїм дачкам на будову воздушної флотії у Туреччині.

РОЗВІЗАННЯ МІСЬКОЇ РАДИ МІСТА ЛЬВОВА.

УПРАВУ МІСТА ОБНІВ УРЯДОВИЙ КОМІСАР.

ЛЬВІВ, Галичина. — З початком вересня розвізано міську раду міста Львова з причини її ганебної господарств публічних грошми. Управу міста обняв урядовий комісар Іван Стіс-лещинський. Одним з його заступників іменовано перемиського старосту Р. Франковського. До помічї правительственому комісареві додано прибувну раду, що складається з 32 членів, а у складі якої входить Українець Володимир Дешинський і москвофіл Михайло Бачинський.

ПОХІД АМЕРИКАНСЬКИХ ЛЕГІОНІСТІВ. — У ПОХОДІ БЕРЕ УЧАСТЬ 15 ДО 20 ТИСЯЧ ОСІБ.

ПАРИЖ, 19. вересня. — Відбувся тут дуже величавий похід американських легіоністів, у яких взяло участь від 15 до 20 тисяч легіоністів разом з жінками й сестрами. Походивши пригладжало понад оден міліон людей. Усі, що брали участь у поході американського легіону улічними Парижа, кидали по одній червоній, білій або синій квітці на грів „незалежного воїна“, що находитися недалеко „Тріумфального Лика“, потім який переходив поїд.

На чолі походу йшли маршалок Фох, генерал Перинг, Седжид і другі. Похід розпочався околї пів до другої понодні, а розійшовся коло 5 години коло катедрі Нотр Дам.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:	ПЕРІОДИКА:
Three cents a copy.	Політичне число три центи.
One year \$7.00	На рік \$7.00
Six months \$3.75	На пів року \$3.75
Three months \$2.00	На три місяці \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:	В Джерсі Сіті і Заграницю:
One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months \$5.50	На пів року \$5.50
Three months \$2.75	На три місяці \$2.75

За кожну зміну адрес платиться 10 центи.

За оголошення редакція не відповідає.

3 Класна наземна пошта гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свобода“: 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союз: 1838 Montgomery.

Адрес: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЦДОВА ВІЙНА

Сила республіканської партії в Америці полягає головним чином в тому, що вона принесе американській доброту своїй проєкційній тарифі. Це головний аспект її пропаганди. Охоронному митові, що не впускає допову товарів з чужих країн, завдаючи отже, Америка ціле своє багатство. Таке проповідують республіканські адепти, не звертаючи при тім ніякої уваги на безмежне багатство самого краю та на світову війну і часи повенні, в яких саме Америка якраз так дуже збагатилася, коли Європа занула в країну нуду.

В спокійних час ніхто над тими охоронними митами не заставляється, бо вони відіграють велику роль головним чином в виборках на президента держави. Але сталося так, що війна, яку тепер народили великого шуму. Бо ото Франція пішла за американським прикладом і отримала американський експорт до Франції новими високими шимами. З того виждє для Америки шкода, яку по приблизній статистиці обчислено буде доходити річно до соток тисяч доларів. А шкода та буде ще більша, бо за Францією готові піти другі краї. Америка знова як країна з високою розвиненою індустрією не може обмежити збуту товарів на свій ринок. Вона мусить експортувати. Через те не може вона гадати обітати на цю експортну, на ті нові мита, якіми відгороджують себе другі краї від Америки.

Республіканська преса дуже обурена кроком Франції і домагається від президента Куліджа, щоб він негайно скористався зі свого права і підписав закон про імпортовані з Франції товари о 50%. Другі знова глядять на справу холодніше. Франція поступила так, як поступала Америка супроти других країн. Вона має сплачувати догори і віддавати назад в повенний руїни. Вона сама задана на кредити. Тому не дивно, що старається не вивозити з країн готові, які так дуже потрібні. А обмежує головним збут американських товарів тому, бо Америка обмежила збут французьких товарів в Америці. Вже сама прогнібила підляти тяжко французьку торгівлю в Америці, бо з Франції спроводжувала Америка найбільше вин та лікерів, а знова охоронні американські ціла відбились бочолом і на шийного роду товарів. Франція відплачується тепер Америці американським миром і заводить в себе те, що завела в себе Америка.

Рада на те тільки така: зняти взаїмні налоти військи охоронні мита і заключити з Францією і другими державами торговельні договори того роду, якими одна держава відчиняє другій ринок збуту. По війні всі європейські держави відмежувались одна від другої цювими мурми. Сьогодні всі вони приходять до переконання, що така політика — це абсурд.

К. АНИШЕНКО.

МИРОНОСНИЦІ

III. Виходила на греблю. Бачу з Лявоного двору виплила Санька Таманська. Хай Господи милує! — думаю про себе, — чаче напервуло Одарку мур, а тут і Санька дорогу перекриває. Але гребля одна: іду. Зупиняюсь.

Христос воскрес, бабо Віка, а суботом будає доведень!

Войсько воскрес, спаси ба! бачу їй заторов.

Купи це ви, бабуню? Може до дика — пінстися в мирноносниці?

— А пінстяться?

— Та пінстяться, і в випасає: бабуня бабуня...

— Добре, дочко, коли чаче. Вступіть в мирноносницю хопіти... А ти-ж батюшій мовж сахару однесла. Роник так бідує...

— Ні, — одказує Санька, — я їм виполою горох. Де там, той стар...

Аби їсе до купи зважити, треба боті, Ойноськ, сказати ось що: год може за трипять, те тебе в пам'яті сел не було, а в наш час себа записи десь, а дитиноту! отої старий Олекса Таманський. Хто воно і що воно? І тепер не знаю, за сегом, коло бачу, поставлю Олексу хопіти і поїду хазяїнувати. Ті, що робили перту, а в змислу хопіти до змислу. Петро мій каже: не бачу і лашому селі.

— А пінстяться?

— Та пінстяться, і в випасає: бабуня бабуня...

— Добре, дочко, коли чаче. Вступіть в мирноносницю хопіти... А ти-ж батюшій мовж сахару однесла. Роник так бідує...

— Ні, — одказує Санька, — я їм виполою горох. Де там, той стар...

Аби їсе до купи зважити, треба боті, Ойноськ, сказати ось що: год може за трипять, те тебе в пам'яті сел не було, а в наш час себа записи десь, а дитиноту! отої старий Олекса Таманський. Хто воно і що воно? І тепер не знаю, за сегом, коло бачу, поставлю Олексу хопіти і поїду хазяїнувати. Ті, що робили перту, а в змислу хопіти до змислу. Петро мій каже: не бачу і лашому селі.

— А пінстяться?

— Та пінстяться, і в випасає: бабуня бабуня...

— Добре, дочко, коли чаче. Вступіть в мирноносницю хопіти... А ти-ж батюшій мовж сахару однесла. Роник так бідує...

ЗАПРОПАЩЕНІЙ ГЕНЕРАЛ.

(Оригінальна доповідь до „Свободи“).

II.

Генерала Остою-Загурського арештовано в кілька днів по перевороті виконавчим Пласудським — отже біля 20 мая 1926 р. і замкнено у Вильні, в турмі „на Антоколю“, знайи добре „політичне“ взаємнє же з царських часів. Розпочато отже слідство проти нього за різні надхити і зделки і так він висидів у саїдній турмі аж до суботи, шестого серпня.

У тім дні, дучаючи з ним по частині цього, який пару неїдє передіти з генералом Розадовським, по которого приїхав з Варшави до Вильни спеціально висланий офіцер з міністерства війни (а міністерство є Пласудський), забрав його з собою, відіав до Варшави і тут його поспував на воді — наказавши йому, щоб на другий день явився в бальведерський палату у Пласудського до рапорту.

Так і сталося, а по рапорті поїзта Розадовського на воїньній стої, хотів сілство відіти з Загурським, як кажемо — сталося щось подібного.

Приїхав з Варшави з міністерства офіцер і забрав його з собою. Куди ж оба приїхали на військовий відділ — зазначений у Варшаві то військовий проти них же один офіцер — всі три поїхали до міста. По дорозі мисли вони запити його, що заведу його до його власного помешкання, але щоб в поєздок (8 серпня), або у віаторок, явився до Пласудського до рапорту. На це він запити Загурський, що він вже тут (а було це на вулиці, що зветься „Краківське шпелесміє“) висидів, бо хоче піти до парії викунти. Оба офіцери на це згодилися, він висів з авті і відіти хвилі вський сід по ним проїхав.

На діврні лишив він був за хлігом (по пакуванні, але їх відібрали і в суботу явився дапані — звернувши квіт.

І ось тепер розпочинається „хріст“. Загурський ні в понеділок, ані у віторок, ані пізніше до рапорту у Пласудського

лі, а в деяких так воно і поїшло заклопане...

— Не те мене за серце бере, що грабували, — повернувшись до мене Микита, — а те, що отака бісова кров за пролетарію, аби в сільді, і в чейсї. Приїдїть на абзорино: Олекса більше вже репетує? Олекса Таманський. Як до Києва дупата якого — кому іхати? Олекси Таманського. Чого так? Пролетар з діла-праділа і верховода: білі його командую заводу отграбували і спалили... Ну, як галу на наші парови: руки сьверблять. Не такою повинна бути пролетарська правда. Бачив я людей! — Французі і його хочете...

— Та й мій Петро щось казав про Олексу... Я така рада, що він в ті дні не ходить, а як завод грабували, то його і зовсім не було. Остается чистий перед людьми...

— Ну-у, ваш Петро поїде наготове: накупить і діноє йому-не у Саньки Таманської. Завється, скоро вам і бабою буди...

— А до-о, рябіли...

Замовчав і, Микита шмохав на коніку; так мовчав і до баару приїхали.

Повернувшись з баару, жду Петра та й думаю, та й думаю. Надумала така: нічого йому не скажу. Може сам колись розкаже...

— Ну-у, ваш Петро поїде наготове: накупить і діноє йому-не у Саньки Таманської. Завється, скоро вам і бабою буди...

— А до-о, рябіли...

Замовчав і, Микита шмохав на коніку; так мовчав і до баару приїхали.

якби не перепелісі зазначити, які, котрі підчас перевороту Пласудського застанували за лінійний рух — збуви генерал Галлер привів проти цього ворожі йому познанські війська і дуже легко могло бути, що Пласудський наложив би голову.

Тай так і у вуличних боях у Варшаві брали варшавські перепелісі робітники визначну участь та багато їх полато у тих кровавих змаганнях.

Перепелісі попірали Пласудського тому, що взагалі уважали його за старого члена своєї партії: він же ще перед 20 роками належав до головних польських революціонерів і бовієві тай сам особисто брав участь в одній великій експроїдній російських державних грошей (на Безданні). — Бував він і в Сибірі (звідки втік), був вже і недалеко відбиенні „у вигороском кресті“ в Петербурзі і лиш уаючи вяртає відстав до шпиталю, звідки його викрав лікар д-р Маркевич, що є тепер професором польського університету у Львові.

Пласудський знайи був між перепелісі під іменем „Зюка“ а провідник їх — як ось нр, послід Дашинський та Моравський — це найбільші його приятелі.

Шляком слушно отже сподівається воно, що він тепер гордовно на них опирається, тимбильше, що і перше, взагалі перше міністерство Моравського-Дашинського в р. 1918 — його дуже щиро — яке наче-наконець держави попірало.

Та сподівання їх не сповнились! Його немов обітали якісь нові, чужі вітри і він оточив себе майже виключно самими чужими людьми, без так звано „іменія“. Гонячи за мрією переверсти за всяку цю „санацію“ польських стосунків — він же гдівсь собі поминічки між старими товаришами від кидався бомб або нападів на почтоті поїзди залізничні — але навпаки — він добирав їх собі навіть зпоміж людей, що мають дуже кепську славу у польських патріотичних світі, як ось нр, і змій так званих „поміковичів“. Є то ті польські пани, що взяли бачи участь ще за царського режиму у відкритті „паймента“ поставленого

*) Я застав з нього в р. 1918. лише саму підставу!

ріжок... А то якось клучковому горюху взяв.

— Складина парубочка! Пішов — вернувся тихо-мирно, без галасу — в покійного Дмитра відвас: як виле, так істини. Принохуюсь: не сміди самі собою...

Що хочеш гадай, що хочеш думаю! А Санька Таманська в селі стоїть. Ну-у, оце, як далаба, — виполою, чинити вона приїхала мого бача. Чорне-прорізне, ріднечка, очі дивляться, наче з провалля... Сорочечка з кропивиного! Полотна, спідничка рибенка; стара драна корсетка без галік. На голові — біленька хусточка... Жидівська наймичка та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

Думаю собі: нагарабастали в заводі всякого барабана, а уають бідну пролетарію. Це в нас у бідні: куркуляти як понаїваля на себе всякі старі жулики та свити до двох унів. Старі та й годі!

У тім брошурі наводять ланішній шільні рад будувати та проміж колишнього свого приятеля „Зюка“, як ось віддане міністерства сувільства в руки поминічка... Мештовича, а міністерства рибництва в руки монархиста Незабитовського, як перевелені-ухвали соїму, що президент держави має право і без соїму видавати декрети з коїмою законом, як видане декрету пресового, котрим обмежує свободу преси, і т. ін.

За великий ветаєт зі сторони Пласудського уважає п. Ігнац відіканнє вояка з ліса у формі білгана, „стаєш чи сідеш?“

Колі іменю в мінувшій формі складено до Варшави соїму на воно сесію а президент держави з ласки Пласудського, Мосічкі (це одинокій з перепелісі, що чогось доправає)...

Пому однак залежить не лише на тім, щоби Польща — так як він розуміє, стала здоровою, він продумує також і над її будучи, над її становичем між другими державами, над її безпеченням від небезпек, які їй в розвою далах, „судачі і поїд“ можуть грозити. Звідси то — між іншим — і піддержуване з його боку Петлюрівича, котрих хотівби ужити як один з таранів, над її розбиття Радянський Союз і зробити з частини Радянської України — оїсину, від Польщі залежну, правобічну „україну“, що була б „підшемереною“ проти москвинських „закусів“.

Але це вже інша справа. Вертаючись однак до метод правління Пласудського — це раз підносимо, що він своїх старих друзів-перепелісі „пущає в тімбілє“, а вони лиш баньки випустили з великого здивування.

У всякому разі така поведінка „маршалка“ — була найбільш прикрою Ігнацію Дашинському, котрий ще в р. 1925, написав величезне словозловіс для нього від заголовком „Великий человек в Польске“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

І не соловоїе загубався, як у ті пісні співать, але лан ірн ревенчю заплакав-зату жив в новій брошурі під заголовком „В першом рочіснє пшєвроту майново“.

Однак, як кажє пісінка: Два роки промінувало, Коханця ся забуло...

